

LES FADES DE CLARIANA

DE L'AUTORA MÒNICA TORRA

Diputació
Barcelona

Ajuntament
d'Argençola

Aquesta és la història de dues nenes, l'Anna i la Clara, dues germanes que es passaven el dia jugant, corrent, saltant, cantant ... Vaja, com la majoria de nenes i nens del món.

Però l'Anna i la Clara, tenien un secret. I no tenien clar si el podien explicar als de casa.

Anna: Potser els hi podem explicar al pare i la mare?

Clara: No!! no ho veus que no ens creuran, es pensaran que ens ho estem inventant!!

I és que l'Anna i la Clara, tenien poders!!

I com més grans es feien, més difícil era controlar-los.

Si jugaven a córrer amb els seus amics, si volien guanyar, sortien disparades com un llamp!!

Quan es feien pessigolles i reien molt, els hi sortien confits per les orelles!!

Si es posaven tristes per alguna cosa, apareixien núvols i boira per tot arreu, i no desapareixien fins que no els passava la pena.

I si alguna de les dues s'enfadava amb l'altra, era terrible, perquè es formaven tempestes elèctriques, i vents huracanats!! Per això miraven d'estar sempre contentes i procuraven no enfadar-se gaire.

Per sort, en aquell temps, encara existien escoles de fades!! Així que quan ho van explicar als de casa, després de parlar-ne molt, van decidir que el millor era que estudiessin en una d'aquestes escoles. Així van aprendre a controlar els seus poders, es van acabar els seus problemes!! I gràcies a anar a l'escola de fades, també van aprendre molts encanteris i pocions màgiques.

Durant aquells anys van ser molt felices aprenent i jugant amb la màgia. Van conèixer altres nens i nenes que també tenien poders. Bruixes, follets, fades...

I al cap d'uns anys, després d'estudiar molt i demostrar que ja estaven preparades per posar en pràctica els seus coneixements màgics de fada, van marxar volant a conèixer món.

No sabien quin seria el seu futur? Què farien a partir d'ara? Per què podrien servir tot aquells encanteris i trucs màgics que havien après?

Vet aquí que un dia, mentre volaven per damunt d'un bosc molt espès de roures, pins i alzines, van tenir una clara visió d'una llum brillant molt blanca!! Sortia d'una mena de plaça natural feta de pedres calcàries en una petita Clariana.

Les dues noies van baixar molt encuriosides per comprovar d'on sortia aquella llum. Es van esperar, però no passava res.

Clara: Què et sembla si aprofitem per reposar una mica?

Anna: Sí!!, aquest lloc és molt bonic. Potser si estem alguns dies per aquí, acabarem descobrint d'on ha sortit aquella llum tan misteriosa...

Van decidir quedar-se uns dies per aquells boscos i investigar què havia provocat aquella llum tan blanca. S'apropava l'hivern, i el fred l'acompanyava, així que l'Anna i a la Clara, van buscar refugi en una cabana de pastor. Cada matí, anaven al bosc, recollien llenya, herbes remeieres, fruits secs, aigua... i els agradava molt tot

el que descobrien, era un lloc meravellós, els animalons s'hi passejaven i jugaven tot el dia. Així que es van fer amigues de tots ells; conills,

esquirols, guineus, porcs senglars, teixons, genetes, cabirols, dos mussols i una àguila. I també van conèixer uns éssers fantàstics molt petits que cuidaven del bosc i els animals. Sabeu qui eren? Els follets del bosc. Tots plegats, formaven una gran família!!

Però encara va ser més fantàstic el dia que van descobrir d'on sortia aquella llum blanca. ...Va ser un dia que estaven fent una festa a Clariana, amb música, ball, i moltes castanyes!! Potser va ser tot aquell guirigall el que els va despertar... Eren tions, els primers tions!! Aquell hivern sota aquelles pedres, en els caus de conills i teixons, van néixer els primers tions!! Just d'on havia sortit aquella llum blanca.

L'Anna i la Clara van quedar meravellades d'aquells éssers màgics del bosc, i des d'aquell moment van saber quina seria la seva missió. Tenir cura d'aquell bosc i dels seus tions. Això sí, no ho van fer mai soles, sempre amb l'ajuda de tots els animals i follets de Clariana.

Cada any, abans de Nadal, quan hi ha lluna plena, les fades fan la poció màgica que ajuda als tions amb la seva màgia. D'aquesta manera, poden sortir sense

entrebancs, dels seus caus, preparats per anar a les cases d'aquells nens i nenes que els vulguin cuidar.

Però la veritat és que des de que l'Anna i la Clara van arribar als boscos de Clariana, han passat molts anys, Tots aquests anys han tingut molta feina, el bosc les ha vist de tots colors, hi han hagut sequeres, gelades, inundacions!!, però les nostres fades, sempre han seguit cuidant del bosc, i la natura segueix aquí, com el dia que van arribar.

I sabeu quin és el secret per estar tan fortes encara? Sabeu qui els hi dona la força i l'energia malgrat ser tan grans?

Vosaltres!!

Cada any, per la festa del tió, quan vosaltres nenes i nens aneu a buscar el tió al bosc, l'Anna i la Clara, es posen molt contentes! Perquè veuen que hi ha moltes famílies que estimen la natura, com elles. I que la cuiden i la respecten i que a més a més estimen els tions!!

I aquesta és la màgia més gran, la vostra, que creieu en el poder del bosc.